

приведенъ? Правятъ ли се нѣкои книги, записки както за усиновлението, така сѣщо и за привежданieto на зетъ?

Отговори :

Ахж-Челебийско. — Когато нѣкому Господъ не е далъ дѣца, той взема момче или момиче, но пакъ, да бждатъ отъ тѣхния родъ. Това се казва *посинюване*. Жененъ човѣкъ не може да се посини. Ако посиненото е момиче, уготовуватъ го и взематъ зетъ на *приведъ*, за да се не затваря кѣщата, подиръ смъртта на старитѣ.

Посиновяването се извършва пакъ съ гозба. Бездѣтнитѣ повикватъ роднинитѣ, кумшиитѣ и приятелитѣ си на гостба. Много пѣти тая гостба трѣбва да е захванята съ тайнството на маслоосвящението. Като захванятъ, гоститѣ да ядатъ и да пиятъ *посиненикътъ* или *храненицата* излазя и цѣлува ръка на всички присѣтствующи, които произнасятъ разни „слави“ за старитѣ бездѣтни. Посинениятъ взема фамилното име и прѣкора на посинителятъ си, който влязъ съ посинениятъ въ такива отношения, както баща спрямо чадо. За гаранция прѣписватъ нѣщо на *посинениятъ*.

Когато нѣкой отиди и се ожени за мома, която има кѣща и се съгласява да живѣе до край въ тоя женинъ домъ, казватъ, отишълъ е или оженилъ се е на *приведъ*. За да не бжде нѣкакъ изигранъ, прѣписва му дѣдото или бабата половинъ отъ кѣщата и нѣкоя градинка. На *приведъ* само крайно бѣднитѣ отиватъ, защото се счита това унижение на мъжътъ, който отива подъ женска сѣнка. Отъ това и народната пословица „Да те чува Господъ отъ майка мащихъ и жена отъ *приведъ*.“ На момчета, които се женятъ на *приведъ*, приказватъ приказката, че единъ като отишълъ на *приведъ*, жената му всѣкога окачвала гащитѣ си връхъ тюфека му, защото се считала по-горна отъ него.

Та такива зетове малко облагателствуватъ и онѣзи, които ги прѣбиратъ на *приведъ*. Отъ това има поговорка, че „отъ вѣрбовъ огнь и зетовски пригледъ—хаиръ нѣма.“

Еленско. — Усиновлението въ Елена е извѣстно подъ названието „*храненичество*.“ Забѣлѣжително е, че *храненикъ* въ Еленско се взема много пѣти не за синъ, а съ цѣлъ да се приготви и ожени за едничката или едната дѣщеря на до-